

ព្រឹត្តិប័ត្រព័ត៌មានជំងឺឆ្លង

នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

Cambodia Communicable Disease Bulletin

ការពិចារណាជាទូទៅលើការព្យាបាលផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A (H1N1)

រហូតដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ភាគច្រើននៃករណីផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A (H1N1) លើមនុស្ស មិនមានផលវិបាកស្មុគ្រស្មាញទេ នៅក្នុងរយៈពេលកំរិតមួយ។ ការដាក់អោយនៅសំរាកនៅ មន្ទីរពេទ្យ ឬការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងវីរុស មិនជាការត្រូវចាំបាច់ទេ សំរាប់អ្នកជំងឺ ភាគច្រើន។ ការគាំទ្រការថែទាំ រួមមានឱសថបញ្ចុះកំដៅ ដូចជា បារ៉ាសេតាមុល ឬ អាសេតាមីណូហ្វែន សំរាប់គ្រុនក្តៅ ឬបំបាត់ការឈឺចាប់ និងការបង្កប់ជាតិទឹក និងអាចត្រូវ ផ្តល់អោយពេលដែលត្រូវការ។ សាលីស៊ីឡាត (រួមមាន អាស៊ីរីន និងផលិតផលមាន អាស៊ីរីន) មិនត្រូវប្រើសំរាប់កុមារ និងមនុស្សវ័យក្មេងទេ (អាយុ < ១៨ឆ្នាំ) ពីព្រោះងាយ អោយមានសាំងដ្រូមី (Reye's Syndrome = ជំងឺដែលបង្ករលើកុមារធ្វើអោយមាន លក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរនិងកំរើតមាន ដែលមានលក្ខណៈជាជំងឺផ្លូវដង្ហើម ធ្វើអោយមានក្អក មាន ការប្រមូលផ្តុំខ្លួញក្នុងថ្លើម មិនដឹងស្មារតី ច្របូកច្របល់ មានហើមតំរងនោមនិងខួរក្បាល)។

កត្តាងាយរងគ្រោះជាក់លាក់ដែល ព្យាករនៃការកើនឡើងនូវភាពងាយរងគ្រោះនៃការវិវត្តន៍ នៃជំងឺ ដែលមិនអាចដឹងជាមុន ។ គ្រូពេទ្យព្យាបាល និងអ្នកថែទាំ គួរតែឃ្នាំមើលនូវ សញ្ញាគ្លីនិកដែលបញ្ជាក់ថាកាន់តែយ៉ាប់យឺនឡើង (ជាឧទាហរណ៍ មានពិបាកដកដង្ហើម ឈឺទ្រូង ក្អកចេញមកកំហាក មានពណ៌ ការថយចុះនូវកំរិតស្មារតី និងភាពច្របូកច្របល់) និងត្រូវបញ្ជូនអ្នកជំងឺរបៀបនេះជាបន្ទាន់ ទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យ ។ គ្រូពេទ្យព្យាបាល គួរតែ យកចិត្តទុកដាក់អ្វីដែលគូសបញ្ជាក់ពីការព្យាធិ (រួមមាន លក្ខណៈ ដែលធ្វើអោយបាត់បង់ នូវភាពស្ងប់និងបង្ករអោយមានគ្រោះថ្នាក់ ធ្វើអោយចាប់ផ្តើម មានជំងឺស្លុតរុំវី ឬមានជំងឺ បេះដូង និងសរសៃឈាម ជំងឺទឹកនោមផ្អែម)

ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ត្រូវបានគេស្គាល់ថាមានភាពងាយរងគ្រោះច្រើនពីផលវិបាកនៃជំងឺផ្តាសាយ

មាតិកាអត្ថបទ

- ១. ការពិចារណាជាទូទៅ លើការ ព្យាបាលផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A (H1N1) ទំព័រទី១-៤
- ២. របាយការណ៍ស្នូន ទំព័រទី៥-៧
- ៣. របាយការណ៍ស្តីពីជំងឺផ្តាសាយថ្មី នៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទំព័រទី ៨

តាមរយៈរដូវកាល ជំងឺផ្តាសាយបក្សី H5N1 និងការឆ្លង នៃការជំងឺផ្តាសាយរាតត្បាតសកលពីមុន។ ការសំរាកពេទ្យជាច្រើន រួមមាន លទ្ធផលនៃការស្តាប់ ត្រូវបានគេរាយការណ៍ លើស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ដែលមានការឆ្លងជាមួយវីរុសផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A(H1N1) ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ មានការឆ្លងដោយមានអះអាងដោយមន្ទីរពិសោធន៍ ថាជាវីរុសផ្តាសាយ ប្រភេទថ្មី A (H1N1) ឬដោយករណីសង្ស័យក្តី ទាមទារអោយមានការសង្កេតយ៉ាងជិតស្និទ្ធ និង ប្រសិនបើ ស្របទៅនឹងគោលនយោបាយរបស់ជាតិ ការព្យាបាលជាមួយឱសថប្រឆាំងវីរុស (សូមមើលខាងក្រោម)។

ការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែន

នៅក្នុងការបង្ហាញ ឬអ្នកជំងឺមានអាទិភាពទទួលបាននូវការសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងជាទំលាប់ ក្នុងអំឡុង ការថែទាំជាបន្តបន្ទាប់ ចំពោះអ្នកជំងឺដែលសំរាកពេទ្យ ការស្រូបយកអុកស៊ីសែនផ្អែក គួរតែតាមដាន ដោយឧបករណ៍តាមដានអុកស៊ីសែនក្នុងឈាម គ្រប់ពេល ដែលអាចធ្វើបាន។ ការផ្គត់ផ្គង់ អុកស៊ីសែន គួរតែត្រូវបានគេផ្តល់អោយ ដើម្បីកែការខ្វះខាតអុកស៊ីសែនក្នុងឈាម។ អង្គការសុខភាព ពិភពលោក បានផ្តល់អនុសាសន៍ សំរាប់ ជំងឺស្លូត ណែនាំ ព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែន ដើម្បីធានា ការស្រូបយកអុកស៊ីសែន ផ្អែកលើសពី ៩០% ទោះយ៉ាងណាក្តី ចំនុចចាប់ផ្តើមនេះ ប្រហែលជាអាចកើន ដល់៩២-៩៥% ក្នុងស្ថានភាពគ្លីនិកខ្លះ ជាឧទាហរណ៍ ក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ ។ ប្រជាពលរដ្ឋ ដែលមានរោគសំពាធឱ្យល់ (ក្អក ចប់ដង្ហើម ឈាមច្រមុះ..) និងត្រូវការ ចំនុចចាប់ផ្តើមខុសៗគ្នា សំរាប់រោគវិនិច្ឆ័យ ខ្វះអុកស៊ីសែនក្នុងឈាម ប៉ុន្តែ និងមានការកើនឡើង នូវភាពងាយទទួល នូវការខ្វះ អុកស៊ីសែនធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងវត្តមានជំងឺស្លូត ឬជំងឺផ្លូវដង្ហើមស្រួច។ អ្នកជំងឺមានការខ្វះអុកស៊ីសែនក្នុងឈាមធ្ងន់ធ្ងរ ត្រូវការអុកស៊ីសែន ខ្ពស់ (១០លីត្រក្នុងមួយនាទី) ដែលត្រូវផ្តល់ដើម្បីគ្របក្បាលឬ មុខទាំងមូល។ អ្នកជំងឺខ្លះមានបទពិសោធន៍ពិបាកជាមួយការប្រព្រឹត្ត (ដូចជា កុមារ) ប្រហែលជាត្រូវការការថែទាំជិតស្និទ្ធ ពិគិលានុបដ្ឋាយិការ ឬសមាជិកគ្រួសារ។ ពេលដែលបំពង់អុកស៊ីសែន មិនមាន ការផ្គត់ផ្គង់នៃបំពង់ដ៏ធំ និង ត្រូវការ។ អង្គការសុខភាពពិភពលោកបានបញ្ចូល អុកស៊ីសែនក្នុងបញ្ជីឱសថសារវន្តតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ ប៉ុន្តែ អុកស៊ីសែនមិនមានទូលំទូលាយក្នុងបណ្តា ប្រទេសខ្លះ។ ប្រសិនបើអុកស៊ីសែនមិនមាន អុកស៊ីសែននៃរោងចក្រមិនអាចប្រើ ។ ការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែន សំរាប់ទារក គួរគោរពតាម សេចក្តីណែនាំ ។

ការព្យាបាលដោយអង់ទីប៊ីយូទិក

ការប្រើអង់ទីប៊ីយូទិកគឺជាគីមីការពាររោគ មិនគួរប្រើទេ។ ពេលមានវត្តមានជំងឺស្លូត ការព្យាបាលជាមួយអង់ទីប៊ីយូទិក ជាទូទៅគួរតែ ប្រព្រឹត្តតាម អនុសាសន៍ នៅក្នុងមគ្គុទ្ទេសន៍ដែលផ្អែកលើភស្តុតាងដែលបានបោះពុម្ព សំរាប់ជំងឺស្លូតដែលសហគមន៍ទទួល ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ផ្តាសាយតាម រដូវកាល និងផ្តាសាយសកលកន្លងទៅមានទំនាក់ទំនងជាមួយការកើនឡើងនូវភាពងាយរងគ្រោះ នៃការកើតជំងឺបន្ទាប់ពីឆ្លងជំងឺដោយមេរោគស្តា ភីឡូកូក (staphylococcus aureus) ដែលអាចធ្ងន់ធ្ងរ វិវត្តយ៉ាងឆាប់ រលួយ និង កន្លែងខ្លះ បង្ករមូលហេតុដោយ អនុក្រុមធន់នឹងមេទីស៊ីលីន។ លទ្ធផលនៃ ការសិក្សាអតិសុខុមជីវសាស្ត្រ ទីណាក៏ដោយដែលអាច គួរតែប្រើដើម្បីណែនាំពីការប្រើប្រាស់អង់ទីប៊ីយូទិក សំរាប់ការឆ្លងនៃមេរោគ ក្នុងអ្នកជំងឺ មានការឆ្លងដោយវីរុសផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A (H1N1) ។ អ្នកជំងឺខ្លះក្នុងប្រទេសម៉ិចស៊ិកូ មានការបង្កើតប្រដាប់បក់បញ្ចូលខ្យល់ដែល ទាក់ទង ជាមួយជំងឺស្លូត ឬ មន្ទីរពេទ្យ ដែលទទួលជំងឺស្លូតដែលបង្កដោយធាតុបង្កជំងឺ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។

៤ . http://whqlibdoc.who.int/hq/1993/WHO_ARI_93.28.pdf
៥ <http://whqlibdoc.who.int/publications/2003/9241546220.pdf>
៦ http://whqlibdoc.who.int/publications/2006/924159084X_eng.pdf (for pregnant women and newborns)

ការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងវីរុស

វីរុសផ្តាសាយប្រភេទថ្មីដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងជាមួយការបង្ហាត់ដំណើរនៃចលនាណឺរ៉ាមីដាស អូសេតាមីវៀ និង ស្យាណាមីវៀ ប៉ុន្តែ សំណុំជាមួយ អាម៉ែនតាឌីន ឬ រីម៉ានតាឌីន (អាដាម៉ានតាន ឬ ឱសថបង្ហាត់ M2) ។

ចាប់តាំងពីវីរុស A(H1N1) គឺថ្មី ទិន្នន័យប្រសិទ្ធភាពផ្នែកគ្លីនិក នូវការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងវីរុស មិនទាន់មាននៅឡើយ។ ដោយផ្អែកលើ គំរូភាពងាយទទួលក្នុងរុក្ខជាតិ និងបទពិសោធន៍គ្លីនិក ទាញចេញពីផ្តាសាយតាមរដូវកាល និងផ្តាសាយបក្សី ការគ្រប់គ្រងទាន់ពេលវេលា នៃ ការបង្ហាត់ដំណើរនៃចលនាណឺរ៉ាមីដាស ប្រហែលជាអាចកាត់បន្ថយភាពធ្ងន់ធ្ងរ និងរយៈពេលនៃ ការឈឺចាប់ដោយការឆ្លងវីរុសប្រភេទថ្មី H1N1និង ប្រហែលជា ចូលរួមបង្ការការវិវត្តន៍ទៅរកជំងឺធ្ងន់ធ្ងរនិងស្លាប់។ ការព្យាបាលដោយ ឱសថប្រឆាំងវីរុស ប្រហែលជាមានប្រយោជន៍ ជាពិសេសសំរាប់ ក្រុមដូចខាងក្រោម៖

- ❖ អ្នកជំងឺមានផ្ទៃពោះ ក្នុងនោះការគ្រប់គ្រងដោយឱសថប្រឆាំងវីរុសគួរតែវាយតម្លៃដោយប្រុងប្រយ័ត្ន យកនូវប្រយោជន៍ដែល អាច និង ពិចារណាលើភាពងាយរងគ្រោះ។
- ❖ អ្នកជំងឺមានវិវត្តន៍ជំងឺធ្ងន់ធ្ងរដង្ហើមក្រោម ឬជំងឺរលាកសួត
- ❖ អ្នកជំងឺមានលក្ខណៈរដូវកាលស្រួល

ប្រសិនបើប្រើ ការព្យាបាលឱសថប្រឆាំងវីរុសគួរតែ ចាប់ផ្តើមអោយបានឆាប់ ប៉ុន្តែ វាប្រហែលជាអាចប្រើឱសថនេះផងដែរ នៅដំណាក់កាល ជំងឺសកម្ម ពេលដែលកំពុងកើតមានឡើង ការកើតមានជាថ្មីដដែលៗនៃមេរោគ ដែលត្រូវបានស្មានទុកជាមុន ឬបានអោយជាឯកសារ។ វីរុសអាចកើតមានដដែលៗ(បង្កើតកូនចៅដូចដើម)ដើម្បីពន្យាររយៈពេលនៃពេលវេលាលើអ្នកជំងឺខ្លះ ជា លទ្ធផលនៃការខ្វះខាតភាពស៊ាំ នៃ ការពារដែលមានពីមុន។

មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងសំខាន់នៃឱសថវិទ្យា ដែលគួរពិចារណាពេលជ្រើសរើសយក បង្ហាត់ដំណើរនៃចលនាណឺរ៉ាមីដាស សំរាប់ ព្យាបាល។ អូសេតាមីវៀ គឺ លេបតាមមាត់ និងផ្តល់កំរិតជាប្រព័ន្ធមានលក្ខណៈខ្ពស់។ សាណាមីវៀ ត្រូវបានផ្តល់ដោយ ការហិតតាម មាត់ជាមួយការស្រូប ជាប្រព័ន្ធទាប។ អូសេតាមីវៀត្រូវបានអនុសាសន៍ សំរាប់ការព្យាបាលផលវិបាកផ្លូវដង្ហើមក្រោម។

កំរមានប្រជុំរោគសញ្ញាសរសៃប្រសាទនិងចិត្តសាស្ត្រ ដូចជាភាពច្របូកច្របល់ ឬឥរិយាបថមិនធម្មតា កើតមានបន្ទាប់ពីចាប់ផ្តើម ការព្យាបាល ជាមួយអូសេតាមីវៀ សំរាប់ផ្តាសាយតាមរដូវ ជាពិសេសលើកុមារនិងមនុស្សពេញវ័យ ប៉ុន្តែការចូលរួមរបស់ អូសេតាមីវៀនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នេះគឺ ត្រូវបានគេមិនទាន់ដឹងនៅឡើយ។ ការហិតសាណាមីវៀជាបណ្តោះអាសន្ន ទាក់ទង ជាមួយការរងឱបទងសួត និងអ្នកជំងឺ មានជំងឺមានខ្យល់ពីមុន លេចឡើង ដែលបង្កើន ភាពងាយរងគ្រោះសំរាប់ប្រតិកម្មប្រឆាំងធ្ងន់ធ្ងរ។ ព្រឹត្តិការណ៍ផ្ទុយដែលសង្ស័យខ្លះ គួរតែរាយការណ៍អាជ្ញាធរជាតិ។

តារាងទី២ ផ្តល់អនុសាសន៍ ស្តីពីការព្យាបាលដោយឱសថប្រឆាំងវីរុស តាមអាយុនិងទម្ងន់។

ការព្យាបាលដោយគំរូទឹកអ៊ីត

ការព្យាបាលដោយគំរូទឹកអ៊ីតមិនត្រូវប្រើជាប្រចាំដើម្បីព្យាបាលអ្នកជំងឺមានជំងឺផ្តាសាយប្រភេទថ្មី A(H1N1) ។ ការព្យាបាលដោយ គំរូទឹកអ៊ីត អាចប្រើកំរិតទាប សំរាប់អ្នកជំងឺមានសុកស៊ុបទិច ដែលត្រូវការអោយសរសៃរលាយមួយចំនួន និងមានការសង្ស័យការ ចុះខ្សោយក្រលៀន។ ការប្រើ គំរូទឹកអ៊ីត រយៈពេលវែងឬ កំរិតខ្ពស់អាចជាលទ្ធផលក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ផ្ទុយធ្ងន់ធ្ងរ លើអ្នកជំងឺរួមដោយ

វីរុសផ្តាសាយ រួមមានឱកាសនៃការឆ្លង និង ការបង្កើតកូននៃមេរោគអាចពន្យារពេល។

៧ <http://www.cdc.gov/mmwr/PDF/wk/mm5817.pdf>

ការគ្រប់គ្រងការជំងឺដង្ហើមស្រួចដោយវីរុសផ្លូវសាយប្រភេទថ្មី

ការព្យាបាលជំងឺដង្ហើមស្រួចទាក់ទងជាមួយការឆ្លងដោយវីរុសផ្លូវសាយប្រភេទថ្មី A(H1N1) គួរតែផ្អែកលើមគ្គុទេសន៍ដែលផ្អែកលើភស្តុតាង ដែលបានបោះពុម្ព សំរាប់ការក្លាយរោគទាក់ទងជាមួយជំងឺដង្ហើមស្រួច។ យុទ្ធសាស្ត្រការពារស្តុតដោយម៉ាស៊ីនបញ្ចូលខ្យល់គួរតែប្រើ ^៩ ។

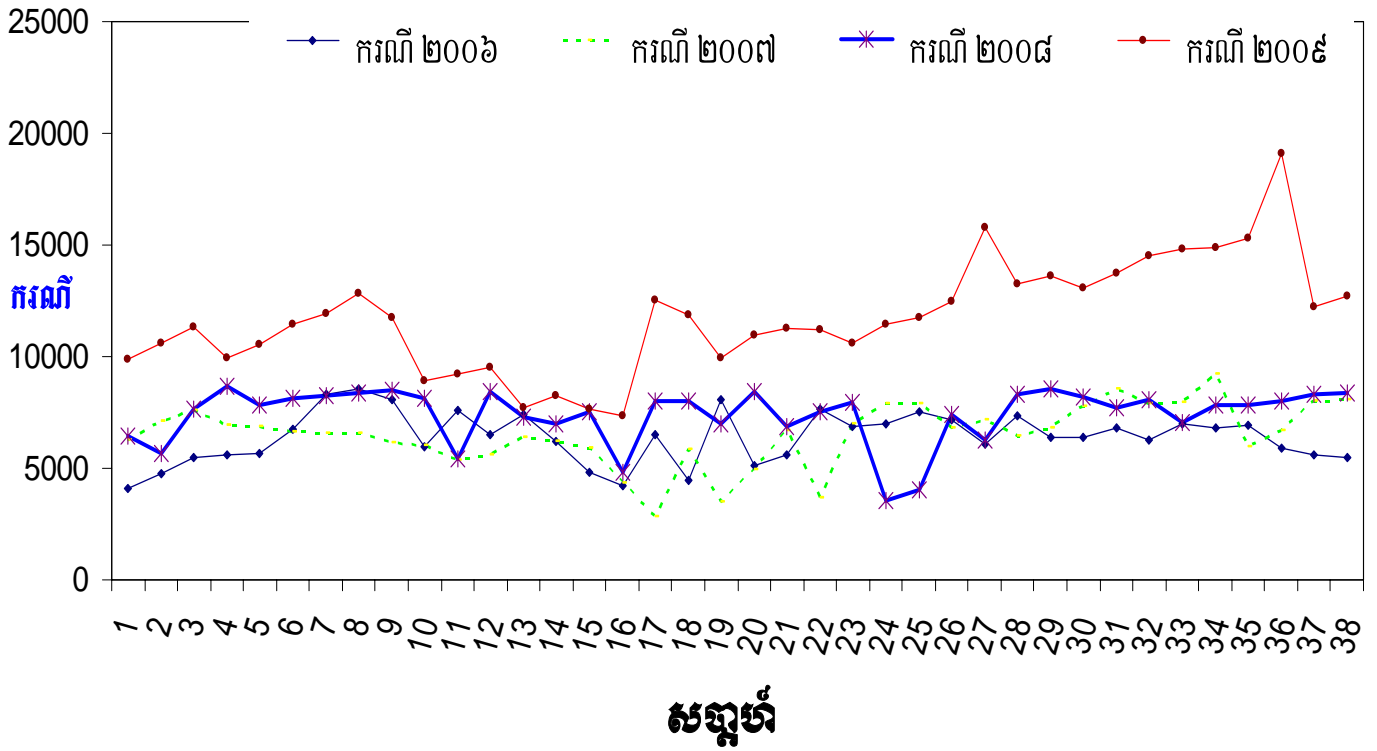
តារាងទី១: សង្ខេបការគ្រប់គ្រងគ្លីនិកនៃការឆ្លងវីរុសផ្លូវសាយប្រភេទថ្មី A(H1N1)

សំបក	យុទ្ធសាស្ត្រ
អង់ទីប៊ីយូទិក	ក្នុងករណី ជំងឺរលាកសួត ការព្យាបាលផ្នែកលើមន្ទីរពិសោធន៍សំរាប់សហគមន៍ទទួល ជំងឺរលាកសួត តាមលទ្ធផលក្នុងអំឡុងពេលនៃអតិសុខុមប្រាណ ដោយមគ្គុទេសន៍ដែលបានបោះពុម្ព (ឧ.២-៣ថ្ងៃ) ការព្យាបាលដោយការបន្ថែមបន្ថយ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើធាតុបង្កជំងឺត្រូវបានរកឃើញ
ការព្យាបាលឱសថប្រឆាំងវីរុស	ប្រសិនបើការព្យាបាលត្រូវការ អូសេតាមីវៀ ឬ សាណាមីវៀ ។ វីរុសប្រភេទថ្មី បច្ចុប្បន្នធននឹង អាមានតាឌីន និង រីមានតាឌីន
ការព្យាបាលដោយគីរ៉ូកូអ៊ីត	គីរ៉ូកូអ៊ីត ពីកំរិតកណ្តាល ទៅកំរិតខ្ពស់ មិនបានអនុសាសន៍ទេ ។ គ្មានភស្តុតាងជាប្រយោជន៍ និងសក្តានុពលធ្វើអោយខូចប្រយោជន៍
ការប្រយុទ្ធនឹងការឆ្លង	ជាស្តង់ដារ រួមជាមួយ ការប្រុងប្រយ័ត្ន អំពីដំណាក់ក្នុង ។ សំរាប់នីតិវិធីបង្កើតខ្យល់ ប្រើការការបីតស្រូបពិសេស (ម៉ាស N95 FFP2 ឬដែលស្មើគ្នា) ការពារភ្នែក ស្រោមដៃ អារម្ភបំពង់ដូចអារម្ភពេទ្យ និងបន្ទប់មានការប្រុងប្រយ័ត្ន ខ្យល់ ដែលអាចជាធម្មជាតិ ឬជាការបញ្ចូលខ្យល់ ដោយម៉ាស៊ីន តាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក ^{១០}
ឱសថបន្ថយកំដៅ	ប៉ារ៉ាសេតាម៉ុល ឬអាសេតាមីណូប្រូលីន ត្រូវអោយលេប ឬស៊ីល ។ ជៀសវាង ការលេបសាលីស៊ីឡាត (អាស៊ីរីន និងផលិតផលមានអាស៊ីរីន) ចំពោះកុមារនិងមនុស្សពេញវ័យក្មេង (តិចជាង១៨ឆ្នាំ) ពីព្រោះវាអាចអោយមានប្រជុំរោគសញ្ញា រី ។
ការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែន	តាមដានភាពឆ្លាតនៃការផ្តល់អុកស៊ីសែន និងរក្សាអុកស៊ីសែនក្នុងឈាមអោយលើសពី ៩០% (៩៥%សំរាប់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ) ជាមួយបំពង់សិកតាមច្រមុះ ឬម៉ាស៊ីនមុខ

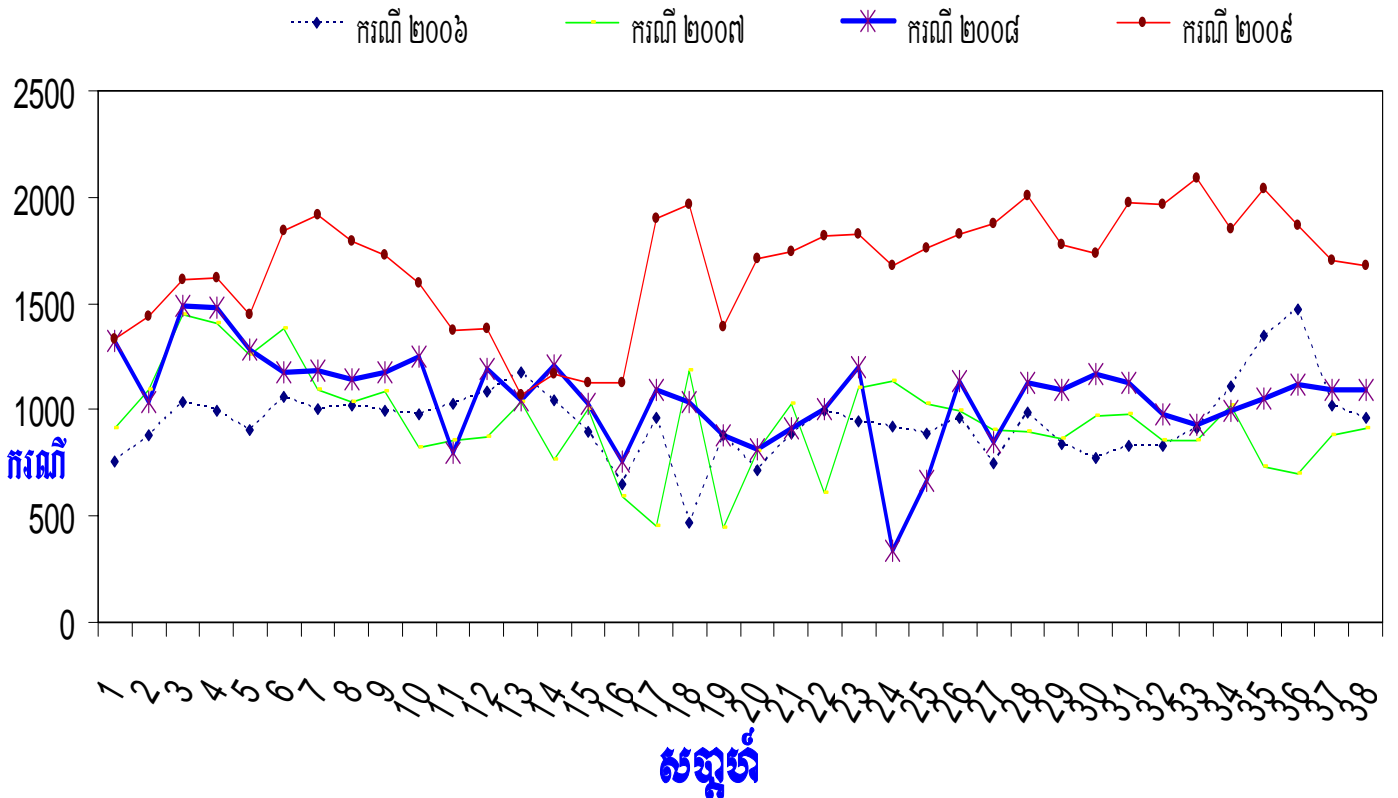
តារាងទី២: រចនាប្រមាណដោយទម្ងន់សំរាប់វីរុសដែលបានអនុសាសន៍

អូសេតាមីវៀ	
អូសេតាមីវៀ គឺប្រើសំរាប់ព្យាបាលអ្នកជំងឺ មានអាយុ១ឆ្នាំ ឬលើស ។ សំរាប់មនុស្សជំងឺ (អាយុ១៣ដល់១៧ឆ្នាំ) និងមនុស្សពេញវ័យ អនុសាសន៍អោយលេប គីករិត ៧៥ មីលីក្រាម នៃអូសេតាមីវៀ ២ដងក្នុងមួយថ្ងៃរយៈពេល៥ថ្ងៃ ។ សំរាប់កុមារ អាយុច្រើនជាង មួយឆ្នាំ និងកុមារអាយុ២ឆ្នាំ ទៅ១២ឆ្នាំ កំរិតដែលប្រើ បានអនុសាសន៍ដូចខាងក្រោម:	
15kg ឬតិចជាង	30mgលេប ២ដងក្នុង មួយថ្ងៃរយៈពេល៥ថ្ងៃ
15-23kg	45mgលេប ២ដងក្នុង មួយថ្ងៃរយៈពេល៥ថ្ងៃ
24-40kg	60mgលេប ២ដងក្នុង មួយថ្ងៃរយៈពេល៥ថ្ងៃ
>40kg	75mgលេប ២ដងក្នុង មួយថ្ងៃរយៈពេល៥ថ្ងៃ
សាណាមីវៀ	

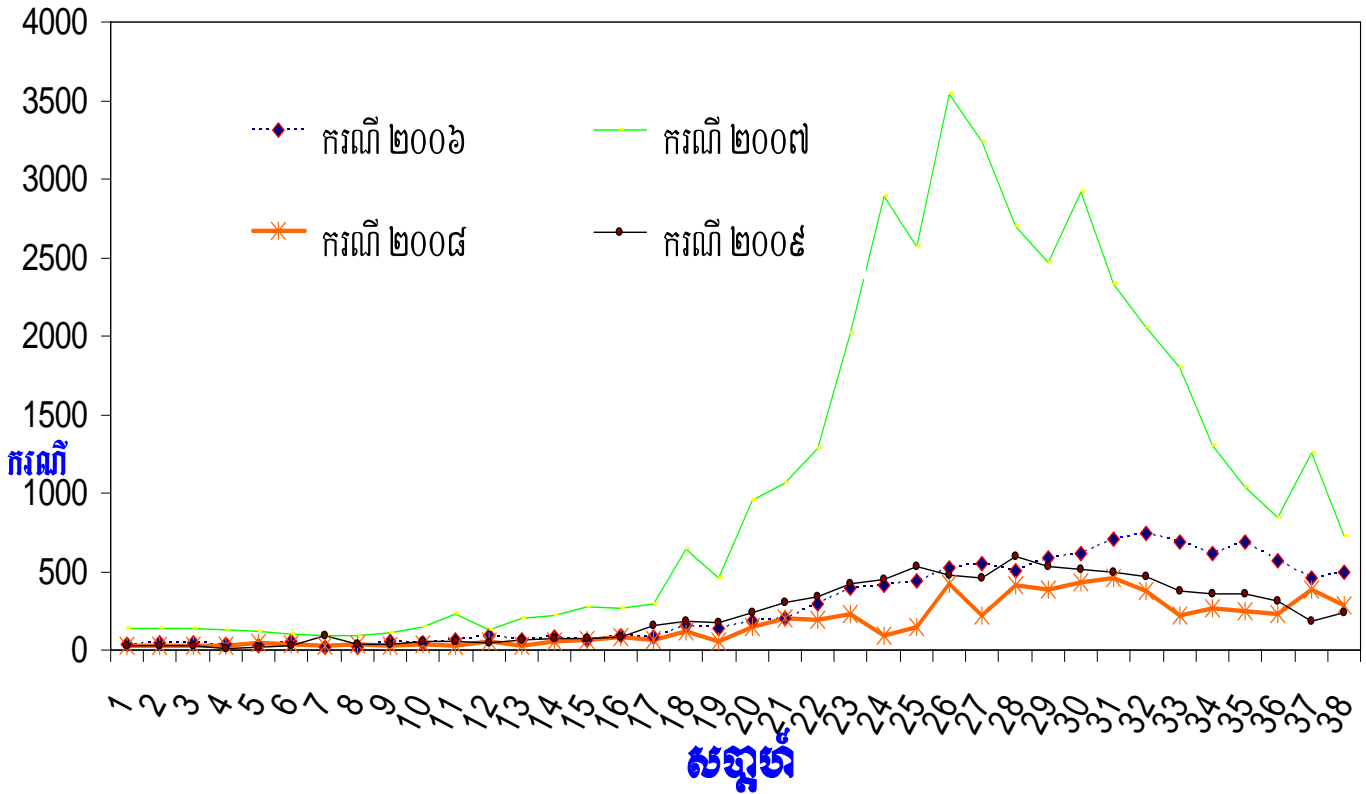
របាយការណ៍ប្រចាំសប្តាហ៍នូវទំហំប្រទេសនៃលំដាប់លោកដង្ហើមស្រូវចំណែកកក ដល់ខែកញ្ញា ២០០៩

របាយការណ៍ប្រចាំសប្តាហ៍នូវទំហំប្រទេសនៃលំដាប់លោកកសិកម្មស្រូវចំណែកកក ដល់ខែកញ្ញា ២០០៩

តាមការណ៍ប្រចាំសប្តាហ៍នៃចំនួនប្រទេសនៃវិទ្យុនយោបាយនៃមករា ដល់ខែកញ្ញា ២០០៩

តាមការណ៍ប្រចាំសប្តាហ៍នៃចំនួនប្រទេសនៃវិទ្យុនយោបាយនៃមករា ដល់ខែកញ្ញា ២០០៩

